

- objętych obszarem okręgu ochrony górniczej we wsi Wysowa, w powiecie gorlickim, województwie rzeszowskim,
- 34) wody ciepłociepne i wody ciepłociepne siarczkowe ze złożeń objętych obszarem okręgu ochrony górniczej uzdrowiska Zakopane w województwie krakowskim,
  - 35) szczyawy wodorowęglanowo-wapniowe i wodorowęglanowo-magnezowe ze złożeń objętych obszarem okręgu ochrony górniczej uzdrowiska Zęgiestów-Zdrój w powiecie nowosądeckim, województwie krakowskim,
  - 36) szczyawy żelaziste ze złożeń we wsi Stare Bobrowniki, w powiecie kłodzkim, województwie wrocławskim,
  - 37) szczyawy wodorowęglanowo-wapniowo-magnezowe żelaziste ze złożeń w uzdrowisku Długopole-Zdrój, w powiecie bystrzyckim, województwie wrocławskim,
  - 38) wody chlorkowo-sodowe jodkowe ze złożeń we wsi Drogomyśl w powiecie cieszyńskim, województwie katowickim,
  - 39) szczyawy wodorowęglanowo-wapniowo-sodowe żelaziste ze złożeń w uzdrowisku Duszniki-Zdrój, w powiecie kłodzkim, województwie wrocławskim,
  - 40) wody chlorkowo-sodowe bromkowe jodkowe ze złożeń w osiedlu Dziwnów w powiecie kamińskim, województwie szczecińskim,
  - 41) wody chlorkowo-sodowe ze złożeń w uzdrowisku Inowrocław, w województwie bydgoskim,
  - 42) wody chlorkowo-sodowe jodkowe bromkowe ze złożeń w mieście Krosno, w powiecie krośnieńskim, województwie rzeszowskim,
  - 43) wody siarczanowo-wapniowe i siarczanowo-wapniowe siarczkowe ze złożeń w mieście Krzeszowice, w powiecie chrzanowskim, województwie krakowskim,
  - 44) wody chlorkowo-sodowe jodkowe bromkowe ze złożeń we wsi Moszczenica w powiecie wodzisławskim, województwie katowickim,
  - 45) szczyawy wodorowęglanowo-wapniowe ze złożeń w uzdrowisku Polanica-Zdrój, w powiecie kłodzkim, województwie wrocławskim,
  - 46) wody siarczkowe ze złożeń w uzdrowisku Przerzecznik-Zdrój, w powiecie dzierżoniowskim, województwie wrocławskim,
  - 47) wody wodorowęglanowo-chlorkowo-sodowe jodkowe i siarczkowe ze złożeń we wsi Poręba Wielka, w powiecie limanowskim, województwie krakowskim,
  - 48) szczyawy i wody wodorowęglanowo-siarczanowo-sodowe ze złożeń we wsi Stare Rochowice, w powiecie jaworskim, województwie wrocławskim,
  - 49) wody radocenne ze złożeń we wsi Sosnowka, w powiecie jeleniogórskim, województwie wrocławskim,
  - 50) wody chlorkowo-sodowe jodkowe bromkowe ze złożeń we wsi Sól, w powiecie żywieckim, województwie krakowskim,
  - 51) wody siarczkowe ze złożeń we wsi Wapienne, w powiecie gorlickim, województwie rzeszowskim,
  - 52) wody chlorkowo-sodowe jodkowe bromkowe ze złożeń we wsi Zabłocie, w powiecie cieszyńskim, województwie katowickim.
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
- Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

146

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 19 marca 1963 r.

w sprawie ustalenia ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego dla celów przeliczeń wkładów oszczędnościowych na 1962 r.

Na podstawie § 3 ust. 1 uchwały nr 47 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie dalszego rozwoju oszczędzania na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski Nr 13, poz. 69) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla celów przeliczenia wartości wkładów lokowanych w 1962 r. na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności na ilość m² powierzchni użytkowej przeciętnego standardowego nowego budynku mieszkalnego ustala się cenę sprzedaży 1 m² tej powierzchni w wysokości 2.753 zł.

2. Zasady i podstawy kalkulacji ceny wymienionej w ust. 1 są określone w załączniku do uchwały nr 210 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1959 r. w sprawie ustalenia ceny 1 m² budynku mieszkalnego dla przeliczeń wkładów oszczędnościowych (Monitor Polski Nr 51, poz. 233).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: *S. Pietrusiewicz*

147

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 12 marca 1963 r.

w sprawie upoważnienia Centralnego Laboratorium Gazownictwa do przyznawania prawa oznaczania znakiem jakości aparatów gazowych użytku domowego i komunalnego.

Na podstawie § 4 ust. 2 uchwały nr 426 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 97, poz. 531) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Centralne Laboratorium Gazownictwa w Warszawie do przyznawania prawa do oznaczania

znakiem jakości aparatów gazowych użytku domowego i komunalnego oraz kontroli prawidłowości używania znaku jakości.

§ 2. Uprawnienia, o których mowa w § 1, Centralne Laboratorium Gazownictwa wykonywać będzie w trybie i na zasadach określonych uchwałą nr 426 Rady Ministrów

z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 97, poz. 531) i uchwałą nr 532 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1961 r. w sprawie rozwoju produkcji wyrobów oznaczanych znakiem jakości (Monitor Polski Nr 98, poz. 409), w zarządzeniach Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego i właściwych ministrów, wydanych na podstawie powołanych uchwał, oraz wytycznych i instrukcji Biura Znak Jakości przy Polskim Komitecie Normalizacyjnym.

§ 3. Szczegółowe zasady i tryb postępowania przy atestacji i kontroli oraz oznaczaniu znakami potwierdzającymi jakość aparatów gazowych użytku domowego i komunalnego określa regulamin ustalony przez Ministra Górnictwa i Energetyki w porozumieniu z Prezesem Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

§ 4. Komisje rzeczoznawców do oceny jakości wyrobów, o których mowa w § 14 ust. 2 uchwały nr 426 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości, powołuje dyrektor Centralnego Laboratorium Gazownictwa w porozumieniu z Polskim Komiteciem Normalizacyjnym.

§ 5. Kontrolę prawidłowości używania znaku jakości sprawuje Centralne Laboratorium Gazownictwa. W razie stwierdzenia niedopełnienia przez producenta wyrobu warunków związanych z przyznaniem znaku Centralne Laboratorium Gazownictwa cofnie prawo do oznaczania wyrobów znakiem jakości.

§ 6. 1. Ubiegający się o prawo oznaczania aparatów gazowych użytku domowego i komunalnego znakiem jakości wnoszą do Centralnego Laboratorium Gazownictwa opłaty za przeprowadzenie badania wzorców, za przyznanie prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości oraz za kontrolę prawidłowości używania znaku jakości.

2. Opłaty za prawo używania znaku jakości w całości przekazywane są bieżąco na rachunek budżetu Państwa za pośrednictwem Biura Znak Jakości przy Polskim Komitecie Normalizacyjnym.

3. Centralne Laboratorium Gazownictwa opracuje w uzgodnieniu z Polskim Komiteciem Normalizacyjnym cen-

nik opłat, o których mowa w ust. 1, i uzyska w obowiązującym trybie zatwierdzenie tego cennika.

§ 7. 1. Zobowiązuje się Centralne Laboratorium Gazownictwa do:

- 1) prowadzenia rejestru zgłaszanych wniosków o przyznanie prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości,
- 2) prowadzenia rejestru wydanych zezwoleń na oznaczanie wyrobów znakiem jakości,
- 3) publikowania i przekazywania informacji o udzieleniu, wygaśnięciu oraz cofnięciu zezwoleń na oznaczanie wyrobów znakiem jakości,
- 4) określenia zasad pobierania i postępowania z wzorcami badanych wyrobów,
- 5) ustalenia wzoru zezwolenia na oznaczanie wyrobów znakiem jakości,
- 6) sporządzania okresowych analiz i ocen stanu jakościowego badanych wyrobów, wyników przeprowadzanych kontroli oraz opracowywania wniosków dotyczących poprawy jakości podlegających badaniom wyrobów.

2. Wytyczne w sprawach, o których mowa w ust. 1, ustali Biuro Znak Jakości przy Polskim Komitecie Normalizacyjnym.

§ 8. 1. Nadzór i kontrolę nad przyznawaniem przez Centralne Laboratorium Gazownictwa prawa do oznaczania znakiem jakości urządzeń gazowych sprawuje Polski Komitet Normalizacyjny przez Biuro Znak Jakości.

2. W ramach uprawnień wynikających z przepisu ust. 1 Biuro Znak Jakości przy Polskim Komitecie Normalizacyjnym upoważnione jest do przeprowadzania doraźnych kontroli działalności prowadzonej przez Centralne Laboratorium Gazownictwa w zakresie ustalonym w § 1.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego:

w z. Z. Żaczekiewicz

148

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 marca 1963 r.

w sprawie szczegółowych zasad planowania, ewidencji i rozliczania kosztów przygotowania nowej produkcji w przemyśle maszynowym, elektrotechnicznym i pokrewnych.

I. Zakres zagadnień regulowanych instrukcją.

§ 1. 1. Instrukcja odnosi się do finansowanych ze środków obrotowych przedsięwzięć z zakresu przygotowania nowej produkcji, których koszty, przy jednorazowym zaliczeniu ich w ciężar kosztu własnego bieżącej produkcji, spowodowałyby zniekształcenie tego kosztu oraz istotne pogorszenie wyników przedsiębiorstwa w danym okresie.

2. Instrukcja nie odnosi się do:

- 1) uruchamiania nowej produkcji w zakładach nowo budowanych i rozbudowywanych,
- 2) przedsięwzięć finansowanych ze środków specjalnych, jak również
- 3) nakładów na wyposażenie przedsiębiorstwa w środki trwałe i przedmioty nietrwałe, np. maszyny, urządzenia, narzędzia i przyrządy niezbędne do uruchomienia nowej produkcji w pełnej zamierzonej skali.

3. Zasady rzeczowego rozgraniczenia przedsięwzięć bądź ich etapów finansowanych ze środków obrotowych przedsiębiorstw od przedsięwzięć (etapów), których koszty można pokrywać z innych środków, określają odrębne przepisy.

§ 2. W instrukcji niniejszej przez „przygotowanie nowej produkcji” należy rozumieć:

- 1) konstrukcyjne i technologiczne przygotowanie na potrzeby określonego przedsiębiorstwa produkcji na skalę przemysłową nowych maszyn, urządzeń i innych nowych wyrobów lub ich odmian (nowych asortymentów, modeli, typów, typowymiarów), które rozszerzają lub unowocześniają dotychczasowy program produkcyjny przedsiębiorstw,
- 2) modernizację produkcji, polegającą na wprowadzaniu nowej technologii bądź większych zmian do konstrukcji lub technologii wyrobów dotychczas wytwarzanych,
- 3) przygotowanie produkcji wielkoseryjnej lub masowej